

TERAZNIEJSZA PRAWDA

i Zwiastun Chrystusowej Epifanii

„A gdy [Baranek] otworzył siódmą pieczęć ... ” „Aleście przystąpili do góry Syon i do miasta Boga żywego, do Jeruzalemu Niebieskiego (...) Patrzajcie, abyście nie gardzili Tym, Który mówi (...): Jeszcze ja raz poruszę nie tylko ziemią, ale i niebem (...) Przeto przyjmując Królestwo nie chwiejące się, miejmy łaskę, przez którą służymy przyjemnie Bogu z bojaźnią i uczciwością. ” „ ... Chrystus przyszedłszy Najwyższy Kapłan (...) Przez większy i doskonalszy przybytek, (...) Znalazłszy wieczne odkupienie. ” — Obj. 8:1; Żyd. 12:22, 25, 26, 28;

TERAŹNIEJSZA PRAWDA

i Zwiastun Chrystusowej Epifanii

Wychodzi co miesiąc. Redaktor: Bernard Hedman. Wydawca: **Świecki Ruch** Misyjny „Epifania” (odpowiedzialny w Polsce — **Wiktor Stachowiak**), skrytka pocztowa nr 44, 60-955 Poznań. Adres międzynarodowy: Chester Springs. Pa. 19425, USA. Cena: w prenumeracie rocznej zł 300, pojedyn. numeru zł 25.

STULETNIĄ ROCZNICĄ WYDANIA KSIĄŻKI „BOSKI PLAN WIEKÓW”

W TYM roku (1986) przypada setna rocznica pierwszego wydania książki „Boski plan wieków”, będącej pierwszym tomem Wykładów Pisma Świętego, noszącym pierwotnie nazwę „Brzask Tysiąclecia”. Była to najpopularniejsza i najbardziej wpływowa książka napisana przez pastora Charlesa T. Russella. Oceniono, iż w ciągu stu lat od jej pierwszej edycji wydano dziesięć milionów egzemplarzy w ponad dwudziestu językach. Księga ta zmieniła życie wielu swych czytelników na lepsze.

W tym numerze Ter. Pr. zbadamy historię rozwoju, napisania, rozpowszechnienia i wpływu tej książki, jaki wywierała ona w okresie żniwa i potem. Prawdy w niej zawarte stopniowo były odkrywane i wyjaśniane przez okres około piętnastu lat (od 1869 do 1885) zanim zostały opublikowane w formie książki, chociaż większość tych pism ukazywała się w latach od 1882 do 1886.

W większości świat religijny w czasach pastora Russella tkwił w wierzeniach średniowiecza. Dlatego czymś co najmniej dziwnym, było dla młodego mężczyzny, liczącego trzydzieści cztery lata, rozmyślanie o rozmaitych poglądach religijnych, napisanie i opublikowanie książki wyjaśniającej owe poglądy. Oczywiście kierownictwo Boże przejawiało się zarówno w opisanu tych spraw, jak i w rozpowszechnieniu tej księgi w wielkiej liczbie egzemplarzy. Zapewne odwaga i hart autora oraz jego wysiłek w obliczu przytłaczających przeciwności i bogata spuścizna, jaką pozostawił powinny być powodem uszanowania jego pamięci.

Mimo iż w większości niektóre organizacje religijne i pisarze religijni wywierali presję na księgarnie, aby nie sprzedawały pierwszego tomu Wykładów Pisma Świętego a niektóre czasopisma religijne odmawiały publikowania dawanych przez brata Russella ogłoszeń o jego wydaniu, to jednak do 1916 roku liczba rozpowszechnionych egzemplarzy ogółem wyniosła 4 817 000. Pierwotnie zajmowało się tym siedmiuset do tysiąca kolporterów oraz inne osoby udzielające poparcia w rozpowszechnianiu tej księgi. Ogólna zaś liczba wszystkich sześciu tomów Wykładów Pisma Świętego tylko do 1916 roku wyniosła 9 384 000 egzemplarzy, co wówczas w Stanach Zjednoczonych podawane było w sprawozdaniach na drugim miejscu po Biblii. Wydarzenie to jest godne uwagi zważywszy, iż niektóre możliwości związane ze zbytem tych książek, zasadniczo dostępne dla drugich, dla br. Russella i jego tomu I były przez jakiś czas nieosiągalne.

Wymagało to poważnych badań, aby naszym Czytelnikom dostarczyć informacji podanej po nin. wstępie i chcielibyśmy podziękować wszystkim, którzy współpracowali z nami w tym wysiłku. Z tego względu, iż liczni bracia nie mają dostępu do poniższej informacji zawartej w pierwotnych publikacjach lub gdzie indziej a mogliby być zainteresowani tym przedmiotem sądzimy, że korzystnym byłoby poświęcić niniejszy egzemplarz Ter. Pr. tej właśnie sprawie. Pragniemy także słać Bogu za Jego opatrność w wydaniu tej księgi. Modlimy się, aby Bóg błogosławił wydanie niniejszej *Teraźniejszej Prawdy*.

„PRZETOŻ NIE ZANIEDBAM WAS ZAWSZE UPOMINAĆ O TYCH RZECZACH, CHOCIAŻESCIE UMIEJĘTNI I UTWIERDZENI W TERAŹNIEJSZEJ PRAWDZIE” — 2 Piotra 1:12.
Vol. LXVIII lipiec-sierpień 1986 Nr 4

„OCZEKUJĄC ONEJ BŁOGOSŁAWIONEJ NADZIEI I OBJAWIENIA CHWAŁY WIELKIEGO BOGA I ZBAWICIELA NASZEGO JEZUSA CHRYSZTUSA” — Tyt. 2:13.
A.D. 1986 — AM. 6114

TREŚĆ

Stuletnia rocznica wydania książki „Boski plan Wieków”98	Główne tematy tomu I 103
George Storrs99	Publikacja i 105
Porządek Tomu I odpowiada stopniowemu odkrywaniu prawdy101	Liczne ogłoszenia w Strażnicach o wydaniu tomu I 106
	Brzask Tysiąclecia 106

WCZEŚNIEJSZE ROZPRAWY NA TEMAT BOSKIEGO PLANU

Niektórzy słudzy w czasie żniwa i tuż przed nim pisali o pewnych sprawach poruszonych w tomie I. Na przykład w 1877 br. Russell współpracował z Nelsonem H. Barbourem w wydaniu książki zatytułowanej *Trzy Światy*. Według artykułu br. Russella „Przesiewania żniwa” (zobacz P '50, 149) pozycja *Trzy Światy* „nie była pierwszą książką nauczającą w jakimś stopniu o restytucji”, co wskazuje, że zdawał on sobie sprawę z istnienia innych książek na ten temat, chociaż nie jesteśmy pewni co do ich tytułów. Były wyjaśnienia w różnych publikacjach, dotyczące restytucji przed wydaniem tomu I. Częściowo sukces tej książki zależał od sukcesu i niepowodzenia tych wcześniejszych wyjaśnień. Poniżej podajemy przykłady książek, które ukazały się przed tomem I i mogły wywrzeć wpływ na br. Russella w napisaniu tej książki.

MARSH, DUNN I BLAIN

Joseph Marsh, który był kaznodzieją z Wiliaem Millerem napisał książkę wydaną w 1851 roku pod tytułem *Wiek przyszły, czyli chwalebna restytucja*. W niej Marsh przedstawił ziemskie przedtysiącletnie królestwo Chrystusa oraz doświadczenia i próby pogan żyjących w czasie powrotu Chrystusa.

Henry Dunn (1800—1878) wykładowca brytyjski napisał co najmniej cztery książki, jedną liczącą siedemset stron, nauczając w nich, iż nie zbawiony świat zostanie wzbudzony na próbę do życia wiecznego. Stał się on wybitnym przedstawicielem tego poglądu.

Jacob Blain napisał książkę (opublikowaną w 1871 roku i po raz drugi w 1873 roku) pod tytułem *Nadzieja dla naszej rasy, Ewangelia dla Kościoła i świata*, natomiast w innej zatytułowanej *Obrona Boskiego rządu* nauczał, odsyłał do dzieł Henry Dunna i cytował je.

GEORGE STORRS

George Storrs, przyjaciel br. Russella, w 1871 roku wydał broszurkę pod tytułem *Obrona Boskiego rządu wobec dzieci ludzkich, czyli Obietnica oraz Przymierze Boga z Abrahamem*. Storrs dowodził, iż przyszła próba na życie jest potwierdzona przez obietnicę daną Abrahamowi mówiącą, iż przez jego nasienie wszystkie narody ziemi będą błogosławione (1 Moj. 12:3). W 1873 roku wydał nową książkę zaty-

tułowaną *Boskie wieki, czyli Boski plan rządzenia naszą rasą*, która różniła się nieco od zarysów przedstawionych później w tomie I przez br. Russella. (Zobacz E 9, 518—524 i P '82, 73—77, gdzie podano więcej informacji na temat br. Storrsa).

Brat Russell napisał broszurę pod tytułem *Cel i sposób powrotu naszego Pana*. Jeden z najwcześniejszych znanych nam egzemplarzy pochodzi z 1877 roku opublikowany w *Herald of the Morning* (Zwiastun poranka). (Jeśli ktokolwiek widział egzemplarz wcześniejszy proszę niech nas o tym powiadomi). Broszura *Cel i sposób* PODSTAWĘ wyzwolenia WSZYTKICH z grobu opierała na okupie Chrystusa.

Lista wymienionych autorów nie jest kompletna i wyczerpująca, ale wskazuje na tło książek lub dłuższych rozpraw na temat restytucji, mniej więcej zbliżonych do poglądu br. Russella.

N. H. BARBOUR

Jak już było zaznaczone, w 1877 roku Nelson H. Barbour i br. Russell wydali swą książkę *Trzy światy*. Br. Russell wierzył, iż była to pierwsza książka „łącząca ideę restytucji z czasem proroczym”. Nie jest pewne ile z tej książki napisał Barbour i ile br. Russell. Omawia ona pewne przedmioty, które później były jaśniej wytłumaczone w tomie I, jak na przykład: *Trzy Światy* i wieki Boskiego planu, Królestwa tego świata, Królestwo Boże, Restytucja i Natura świata duchowego. Ale podstawowym posłannictwem wspomnianej książki był czas proroczy, przedmiot później obszernie potraktowany przez br. Russella w t. II i III *Wykładów Pisma Świętego*.

„BRZASK DNIA” JOHNA H. PATONA

Brat Russell i jego współpracownicy dostrzegli potrzebę wydania książki, która wyjaśniłaby terażniejszą prawdę, co miało miejsce po rozstaniu się Barboura z br. Russellem. Jeden z tych współpracowników, John H. Paton, napisał książkę pt. *Brzask dnia*, która została wydana w 1880 roku przez A. D. Jonesa. Podobnie jak książka *Trzy światy* prezentowała ona restytucję i czas proroczy oraz inne przedmioty. Książkę *Trzy światy* br. Russell rekomendował i zalecał w *Strażnicy Syjonu* (Zion's Watch Tower) oraz w książce pt. „Pokarm dla myślących chrześcijan”.

W 1882 roku Paton dokonał rewizji tej książki, aby zauważyć niektóre swoje nowe myśli. Dodał on rozdział pt. *Pojednanie*, w którym zawarł swoje własne interpretacje typicznego Dnia pojednania zaprzeczając, iż Chrystus był równoważną ceną za Adama. W taki sposób Paton zaczął głosić tę doktrynę o nieistnieniu okupu, co spowodowało wcześniejsze odłączenie się br. Russella od Barboura. Ponadto uwierzył on w uniwersalizm, doktrynę mówiącą, iż wszyscy ludzie będą WIECZNIE zbawieni (E 9, 372). Paton ponownie zinterpretował wyrażenia „śmierć druga” i „niewybaczalny grzech”, by je zharmonizować ze swoim nowym poglądem. To skorygowane wydanie rozwijało myśl, że cała ludzkość ostatecznie osiągnie stan istot duchowych i zyska tę samą naturę, co Chrystus i Kościół.

Z powodu tych zmian oraz odkrycia „łśniących klejnotów prawdy” br Russell nie mógł zalecić tej poprawionej książki — *Brzask Dnia* — i zdecydował się wydać swoją własną książkę pt. *Brzask tysiącletniego dnia*. Tytuł celowo był podobny do książki *Brzask dnia*, ponieważ ta ostatnia była zalecana w egzemplarzach książki pt. *Pokarm dla myślących chrześcijan*.

Ostatecznie Paton wydał własne pismo pt. „*Nadzieja świata*”, by w nim głosić swoje poglądy. Brat Russell jednak za pośrednictwem Strażnicy Syjonu bronił swego stanowiska. Różne prawdy później podane w tomie I zostały wyjaśnione dzięki tym kontrowersjom. Częściowo tom I pośrednio lub bezpośrednio atakował błędy. W tomie I w artykułach *Różnice natur*, *Okup* i *Restytucja* zostały zaatakowane następujące błędy Patona: Jezus jako Bóg-człowiek, grzeszna natura Jezusa i Adama, ewolucja świata aż do Boskiej natury oraz Jezus nie jest odpowiednią ceną.

A. D. JONES

Według artykułu „*Przesiewania żniwa*” inny współpracownik br. Russella, A. D. Jones, zaczął wydawać pismo „*Gwiazda dnia Syjonu*”. Krótko po tym Jones zaprzeczył nie tylko okupowi, ale również zaprzeczył wiarygodności Nowego Testamentu.

W 1883 roku Strażnica Syjonu wydała pewną liczbę artykułów broniących natchnienia Biblii. W przedrukach Strażnicy (Reprints) na str. 515 czytamy: „Również przedstawiono [w 1883 r.] dowód, wiarygodności i autentyczności pism Nowego Testamentu w związku z dowodzeniem niektórych osób [prawdopodobnie odnosi się to do A. D. Jonesa itd.], iż były one na równi kompetentne i bardziej zdolne zrozumieć oraz wyrazić prawdę niż Apostołowie”.

Artykuły te bez wątpienia pomogły br. Russellowi w napisaniu trzeciego rozdziału tomu I na temat Biblii jako Boskim objawieniu. Tak więc prawda często staje się jasna dzięki kontrowersji. Dalsze informacje historyczne na temat przesiewań mających miejsce przed wy-

daniem tomu I można znaleźć w artykule *Przesiewania żniwa* (przedrukowanym w PT '50).

BROSZURA „CEL I SPOSÓB”

Brat Russell pierwotnie pisał artykuły i broszury później zamieszczone w tomie I. Temat, dotyczący powrotu naszego Pana był poruszony w broszurze „*Cel i sposób*”. W 1878 roku br. Russell wydał serię kazań, które później opublikował w gazetach pittsburghskich oraz w Strażnicy Syjonu. Poniżej podajemy tytuły i odsyłacze do tych sześciu kazań:

1. Cel powrotu naszego Pana
Reprints 531
2. Cel powrotu naszego Pana (ciąg dalszy)
Reprints 544
3. Dzień Sądu
Reprints 568
4. Sposób drugiego przyjścia
Reprints 578
5. Dzień Pański
Reprints 592
6. Kiedy przyjdzie Chrystus
Reprints 598

„POKARM DLA MYŚLĄCYCH CHRZEŚCIJAN”

Brat Russell wydawał też traktaty. Tytuły niektórych są następujące: „*Dlaczego zło jest dozwolone*” i „*Wąska droga do życia*”. Zdecydował się później te i inne traktaty połączyć w broszurę o 164 stronicach pt. „*Pokarm dla myślących chrześcijan*”. Nakład tej broszury osiągnął półtora miliona egzemplarzy. Była też ona opublikowana w Strażnicy Syjonu we wrześniu 1881 roku.

Niektóre z artykułów w broszurze „*Pokarm dla myślących chrześcijan*” stanowiły trzon tomu I. Pierwszy z artykułów „*Dlaczego zło jest dozwolone*” był napisany w formie dialogu, w którym uczestniczą trzy osoby: A, B i C. Następny artykuł „*Dlaczego Chrystus przyjdzie ponownie*” został umieszczony w tomie I jako rozdział pt. „*Powrót naszego Pana*”.

Części artykułu „*Chrystus Boży*” zostały włączone do rozdziału „*Ukryta tajemnica*”. Wykres wieków oraz artykuł wyjaśniający ów wykres wydrukowano w książce pt. „*Pokarm*” („*Ford*”). Artykuł ten po niewielkich poprawkach, naniesionych również na wykres, został opublikowany w książce *Boski plan wieków*. Artykuł dotyczący Obj. 20:5 został włączony jako notka na str. 306 tomu I. Artykuły „*Wąska droga do życia*” i „*Szeroka droga na zatracenie*” posłużyły jako podstawa rozdziału pt. „*Trzy drogi*”. Artykuł „*Dzień Sądu*” także został przepisany.

Inna seria sześciu kazań wyjaśniała Wykres wieków (Reprints 347 [1882]). Nie jesteśmy pewni, co do ścisłości tych przedmiotów, lecz bez wątpienia wiele z nich zostało później wykorzystanych w tomie I.

Broszura „Przybytek i jego nauki” (1881 r.) później nosząca tytuł *Cienie Przybytku* wniosła dużo do zrozumienia Prawdy przez br. Russella wtedy, gdy pisał tom I.

ARTYKUŁY STRAŻNICY WYKORZYSTANE W TOMIE I

Artykuły Strażnicy Syjonu stanowiły także podstawę tomu I. Diagram na stronie 24 ukazał się w artykule „Ciemność pokrywa ziemię” (Reprints 535). Materiał zawarty w tomie I na stronach 191—193 pod tytułem „Czy restytucja jest możliwa” oparty jest na artykule „Odpowiedź na zarzut” (Reprints 85, 86). Rozdział pn. „Restytucja a ewolucja” głównie został zaczerpnięty z artykułu „Ewolucja i wiek

rozumu” (Rep. 736-738). Rozdział dziesiąty „Różnice natur” jest kompilacją fragmentów artykułów ze Strażnic: „Czym jest człowiek?” (Rep. 328); „W jaki sposób przyjdzie Chrystus?” (Rep. 18, kolumna druga); „Śmiertelność i nieśmiertelność” (Rep. 673); „Ktorześ ty jest, który spór wiesz z Bogiem?” (Rep. 612, 613); „Przemiana” (Rep. 626). Stronice 277 - 282 zostały wyjęte z artykułu zatytułowanego „Splodzeni i zrodzeni z Ducha” (Rep. 837).

Chociaż znaczna część tomu I pochodzi z materiałów wcześniej opracowanych, to jednak do pozostałej części weszły nowe opracowania pisane przez okres około czterech lat. Stare i nowe materiały zostały umiejętnie połączone, aby stanowiły dobrze zharmonizowaną całość.

PORZĄDEK TOMU I ODPOWIADA ODKRYWANIU PRAWDY

Ogólnie biorąc możnaby powiedzieć, że porządek przedmiotów w tomie I odpowiada porządkowi w jakim br. Russell rozumiał prawdę. „Ale ścieżka sprawiedliwych jako światłość jasna, która im dalej tym jaśniej świeci, aż do dnia doskonałego” — tak właśnie osobiste zrozumienie br. Russella stopniowo postępowało. Brat Russell jako chłopiec i młodzieniec zaniepokojony stanem pogan w pewnym okresie swego życia pragnął zostać misjonarzem. Miał on dużo sympatii dla pogan i nawet zwątpił w Boską miłość skazującą nieświadomych ludzi na wieczne męki (Sermon Book, str. 168). A zatem już w pierwszym rozdziale Boskiego planu wieków, str. 23—30 mógł ze zrozumieniem pisać o stanie nie zbawionych pogan.

Brat Russell jako członek Kościoła Kongregacyjnego zapytał swego nauczyciela szkoły biblijnej jak zharmonizować trudne kwestie biblijne. Ów pastor dał mu do przestudiowania książkę, która, jak sądził, wyjaśni jego wątpliwości. Gdy zaczął ją czytać stwierdził, iż przyznawała ona, że Biblia jest księgą natchnioną. Chciał więc mieć dowód, że Biblia jest natchniona. Zwołano w zborze zebranie, by rozwiązać to zagadnienie. Po zebraniu, na którym nie udzielono zadowalających odpowiedzi br. Russell wystąpił z Kościoła Prezbiteriańskiego. Opis tego wydarzenia można znaleźć w Convention Reports, str. 12, tak jak je zrelacjonowała siostra br. Russella. Wystąpienia wyższych krytyków przeciwko Biblii spowodowały, iż br. Russell wyrzekł się Biblii (Convention Reports, str. 111, par. 2). „Założył okulary wyższych krytyków”. Odrzucił on Biblię, ponieważ myślał, że była „nierozumna”.

Chociaż br. Russell stał się niewiernym Biblii nie został ateistą. On dalej wierzył w Boga. Mimo, iż kalwinistyczne wyznanie wiary na temat wiecznych mąk i wiecznego potępienia nie wybranych spowodowało, że odrzucił Biblię jako Boskie objawienie. Usiłował jednak znaleźć religię nauczającą o jakimś bogu, który byłby jego zwierzchnikiem w mądrości, sprawiedliwości, miłości i mocy.

Próbował on metody poszukiwania prawdy opisanej w pierwszym rozdziale Boskiego planu badając sekty chrześcijaństwa, lecz to doprowadziło go jedynie do większego zamieszania. Badał też religie pogańskie, ale nie znalazł w nich boga, którego mógłby czcić, jako swego zwierzchnika. Ostatecznie jednak powrócił do studiowania Biblii i przekonał się, iż ta Księga w istocie swjej była Boskim objawieniem, pozostającym w harmonii z Boskim charakterem. Z pomocą Jonasa Wendella odzyskał wiarę w Biblię. Istnieje kilka opisów mówiących o odzyskaniu przez niego wiary w Pismo Święte. Zobacz Convention Reports, str. 120, 237; Sermon Book, str. 168—170 i Reprints 5594—5596.

„Nigdy nie wierzył w to, że świat miał być spalony” (Ks. Pytań i odpowiedzi, str. 535), ale według artykułu Przesiewania żniwa (rozd. 4) doszedł do wniosku, że wyrażenie to było symboliczne a nie literalne i że on żył w ostatnich dniach wieku Ewangelii. Wcześniej jasno rozumiał, że Ukryta tajemnica (tom I, rozdz. 5) to: „Chrystus — Głowa i Kościół Jego Ciało stanowią wielkiego antytypicznego Mojżesza, owego Wielkiego Proroka ... przez którego błogosławieństwa spłyną ... na narody (Dz. Ap. 3:22, 23). Kiedy moja uwaga została zwrócona na ten zarys światła? Zainteresowałem się nim w 1869 roku” (Przedruk *Co Pastor Russell nauczał*, notka, str. 323).

Pomiędzy latami 1869 a 1872 rozumiał on Restytucję (rozd. 6—8), zaś około 1872 roku pojął, iż okup zapewnia restytucję (rozd. 9).

Podstawą trzech następnych rozdziałów było zrozumienie typów *Cieni przybytku*; zobacz Reprints 514, pod numerem 7, gdzie mieści się wyjaśnienie typów *Cieni przybytku* tłumaczące różnice natur; także Reprints 190 pod tytułem: „Dla kogo jest restytucja?” oraz Przesiewania żniwa. Dwie fazy królestwa Bożego mniej więcej w tym czasie br. Russell też jasno rozumiał (rozd. 14).

Jeśli Bóg pozwoli w następnym numerze oddzielnie potraktujemy sprawę stopniowego rozumiewania Prawdy przy końcu wieku Ewangelii.

TOM I W PRZYGOTOWANIU

Poniższe jest przedrukiem ze Strażnicy Syjonu z kwietnia 1882 roku, obrazującym początkowe zarysy planu tej książki:

BRZASK TYSIĄCLETNIEGO DNIA

Jest to tytuł nowej książki, którą właśnie mamy wydać. Będzie w niej zawarty pewien materiał już publikowany, więcej jednak będzie nowego. Prócz tego zawarte w niej będzie to, co rozumiemy, iż jest planem Bożym - wyjaśnieniem najbardziej znamienych symboli Księgi Objawienia, komentarze do licznych „przypowieści i niejasnych wypowiedzi” Jezusa i Apostołów oraz biblijne dowody czasowe, wskazujące w jakim okresie żyjemy z punktu widzenia historii, napisane w o ile to było możliwe sposób jasny i ścisły.

Nie tylko będzie to taka książka, jaką chcielibyście pożyczać zainteresowanym osobom i nie tylko sami zechcecie ją przestudiować, ale będzie ona podana w taki sposób, by stanowiła DZIEŁO PODRĘCZNE zawierające prawie wszystkie tematy teologiczne.

Będzie też zawierała kwestie, jakie wyszły spod pióra kilku braci dobrze znanych wszystkim czytelnikom Strażnicy, choć nie będzie wymienione nazwisko żadnego z autorów. Kwestię tę ułożyliśmy w ten sposób z kilku powodów: Po pierwsze będziemy korzystali ze zdolności kilku pisarzy, z których każdy może być znakomity w swoim szczególnym rodzaju. Po drugie taka metoda posłuży do ograniczenia osobistej pychy i egotyzmu często w ubolewania godny sposób dające się zauważyć u tych, którzy „napisali książkę”. Po trzecie będzie to korzystne dla was, jako Czytelników, gdy uczyć się będziecie nie polegania na słowach czy opinii *jakiegokolwiek* człowieka, ale doświadczając wszystkich rzeczy jedynie i tylko przez Słowo Boże — „Aby się wiara wasza nie gruntowała na mądrości ludzkiej, ale na mocy Bożej”. I w końcu przede wszystkim mamy nadzieję, że, gdy w taki sposób to co ludzkie będzie przysłonięte, chwała prawdy Boskiego Autora bardziej może być podkreślona.

Cena tej książki będzie tak ustalona, by mogła być dostępna dla wszystkich i pokryła jej koszty oraz opłatę pocztową, prawdopodobnie wynoszącą 50 centów w oprawie płóciennej.

Dzieło to jest potrzebne nie tylko z tego powodu, iż nakład książki *Brzask Dnia* z 1880 roku został już prawie wyczerpany, ale także dlatego, że od jej publikacji liczne cenne i wspaniałe klejnoty prawdy zostały odkryte. Z tego powodu, iż jesteśmy „na ścieżce sprawiedliwych, jako światłość jasnej, która im dalej tym bardziej świeci aż do dnia doskonałego”, żadna książka nie mogłaby tak długo pozostawać aktualna i pełna wyrazu na temat zawsze rozwijającego się piękna Słowa i Planu naszego Ojca, bo

„Ujrzymy jeszcze piękno nowe
I światła więcej niżli dziś”.

Tytuł jaki dla tej książki wybraliśmy odróżni ją od wcześniej wydanego *Brzasku dnia*, jednak dostatecznie jest podobny do tej wcześniejszej edycji, o której poinformowano czytelników w książce pt. „*Food ...*” (Pokarm). Jakkolwiek książka *Brzask dnia* jest już wyczerpana, dla skrócenia tytułu i wygody można użyć tej samej nazwy dla naszej nowej pracy, co dla nas będzie zrozumiałe. Mamy jednak jeszcze pod ręką około stu EGZEMPLARZY BRZASKU DNIA w oprawie płóciennej, których cenę obniżymy do pięćdziesięciu centów za sztukę, aby je sprzedać zanim, ukaże się nowe opracowanie. Podajemy adres: C. T. Russell, No 101 5 th Ave. Pittsburgh, Pa.

TREŚĆ KSIĄŻKI

Pierwotnie w książce pt. *Brzask dnia Tysiąclecia* zamierzono przedyskutować nie tylko Boski plan, lecz również czas prorocत्व. Będą w niej przedstawione „najbardziej znamienne symbole Księgi Objawienia wraz z komentarzami dotyczącymi »przypowieści i niejasnych wypowiedzi« Jezusa i Apostołów”. Zatem treść książki podobna będzie do poprzednich książek jak np. *Trzy światy* i *Brzask dnia*. Duża część książki *Trzy światy* omawia tematy Księgi Objawienia, takie jak *siedem głów Rzymu*, *siedem trąb*, *siedem pieczęci*, *siedem ostatnich plag*, *siedem zborów w Azji*, *Babilon* i *Bestia dwurożna*. Omawia Przypowieść o dziesięciu pannach. Podobnie *Brzask Dnia* roztrząsa przypowieści, symbole i typy. Strażnica Syjonu opublikowała pewną liczbę artykułów opartych na Księdze Objawienia, takie jak *Antychryst* — Reprints 304, *Bestia i jej obraz* — Reprints 318 i *siedem obrazów tysiącletniego królestwa Chrystusowego i Jego dzieło* — Reprints 330 oraz serię artykułów pn. *Siedem Zborów*.

A jednak pierwotny plan został zmieniony. Zbyt dużo materiału było na jedną książkę, wystarczyło go co najmniej na trzy tomy. Rozprawę na temat czasu prorocznego odłożono do czasu wydania tomu drugiego. Ponadto czas proroczy był dla wielu „odpychający”; temat został wyłączony z tomu pierwszego, aby uniknąć potykania się i szokowania czytelników. Artykuł „*Jak nauczać*” (Reprints 216) wyjaśnia, że w pierw powinno się wytłumaczyć cel powrotu naszego Pana, następnie sposób Jego powrotu i ostatecznie jego czas. Plan ten był prezentowany w *Millennial Dawn* (*Brzask Tysiąclecia*). Cel powrotu naszego Pana jest tematem tomu pierwszego. Sposób i czas powrotu — tomu drugiego. Plan ten istotnie był odpowiedni, bowiem spowodował, iż tom pierwszy bardziej zainteresował szerszy ogół społeczeństwa odmiennie od wcześniejszych prezentacji, które zawierały twarde pokarm i głębokie doktryny.

Wydanie tomu I odkładano przez cztery lata. Pierwotny plan Brzasku Tysiąclecia został poddany licznym przeróbkom. Według br. Russella „plan jaki pierwotnie zaproponowaliśmy a polegający na włączeniu do tomu różnych tematów przygotowanych przez różnych braci wkrótce okazał się zupełnie niepraktyczny z różnych powodów” (Reprints 861). Książka została opóźniona ze względu na wydanie specjalnych egzemplarzy Strażnicy Syjonu, odpowiedzi na listy i przeniesienie biura. Ważniejszą troską było uczynić księgę „rozumiałą” i „jasną”.

Zanim „Plan wieków” został wydany zaplanowano wydrukowanie co najmniej trzech tomów. Przedmiotem drugiego tomu miały być czasy i okresy. Według tomu I, str. 171, a. 1 „Filozofia planu odkupienia zostanie przedstawiona w następnym tomie”. Ów tom później stał się tomem piątym *Pojednanie człowieka z Bogiem*. Omówienie Księgi Objawienia, które br. Russell chciał później wydać, jako tom siódmy nie ukazało się w ciągu jego życia.

TYTUŁ TOMU I

Pierwotny tytuł był następujący *Brzask Tysiąclecia, tom I, plan wieków*. Określenie tom I wskazywało, iż następne tomy zostały zaplanowane. W edycji Brzasku Tysiąclecia pierwsze zdanie tomu I brzmiało następująco: „Tytuł »Brzask Tysiąclecia« nasuwa myśl o ciemnej nocy ustępującej miejsca chwalebnyemu dniowi. A to istotnie określa centralną myśl tej pracy”.

Pierwszy rozdział Brzasku dnia nosił tytuł „Zaznajomienie z tematami i metodami tej pracy”. Rozdział pierwszy zaznajamiał z przedmiotem traktującym o brzasku Tysiąclecia przez omówienie obecnej ciemności w jakiej znajduje się świat i ciągle jaśniejącego światła, które „im dalej tym bardziej świeci, aż do dnia doskonałego”. Jednak w 1904 lub 1905 roku tytuł tej serii został zmieniony na „Wykłady Pisma Świętego”, ponieważ pierwotny tytuł niektóre osoby wprowadzał w błąd, gdyż sądziły one, że książka „Brzask Tysiąclecia” jest powieścią. Nowy tytuł lepiej społeczeństwu przedstawiał naturę tej książki. Rozpoczynający ją akapit odzwierciedlał zmianę w tytule. Nagłówek pierwszego rozdziału został zmieniony na: „Ziemska noc grzechu zakończy się porankiem radości”.

GŁÓWNE TEMATY TOMU I

Tematy tej książki, szczególnie restytucja, jasno były przedstawione w streszczeniu dzieła podanym na stronie tytułowej. Czytamy: „Obrona Boskiego charakteru i władzy, pokazująca, przez uznanie i zharmonizowanie wszystkich wersetów Pisma Świętego, iż dozwoleństwo zła w przeszłości i obecnie ma na celu kształcenie i przygotowywanie ludzkości do wprowadzenia w PRZEPOWIEDZIANY ZŁO-

TY WIEK, w którym wszystkie narody Ziemi będą błogosławione pełnym poznaniem Boga i pełnią sposobności osiągnięcia życia wiecznego dzięki Odkupicielowi, który wówczas będzie Wielkim Odnowicielem i Dawcą życia. Dz. Ap. 3:19-21. (Proszę zwrócić uwagę na Dz. Ap. 3:19-21, główne wersety Pisma Świętego odnoszące się do restytucji). Słowo „obrona” oznacza akt wystąpienia w obronie przeciw opozycji lub uwolnienia od krytyki. Tradycyjnie określa się to teologicznym terminem „teodycea” (próby usprawiedliwienia postępowania Boga wobec człowieka, szczególnie w odniesieniu do istnienia zła).

Jak ktoś może pogodzić istnienie potężnego, mądrego, sprawiedliwego i miłującego Boga z istnieniem zła? Na to pytanie jest udzielona odpowiedź w rozdziale pt. „Dozwoleństwo zła”. Ponadto książka ta usiłuje odpowiedzieć na inne pytania, jakie powstały przeciwko charakterowi i panowaniu Boga. Pierwszy rozdział podnosi pytanie: Dlaczego liczba nieświadomych pogan jest tak wielka, gdy misją kościoła jest nawrócenie świata? (str. 24-30). Odpowiedzią jest, iż misją kościoła nie było nawrócenie świata, lecz raczej wybranie maluczkiego stadka spośród świata. Niezbawionym poganom dana będzie pełna sposobność usłyszenia Słowa Bożego w wieku Tysiąclecia.

Rozdział trzeci broni Biblię przed atakami niewierzących. Rozdział o powrocie naszego Pana usiłuje zharmonizować doktryny o Wyborze i Wolnej Łasce. Wybór (przy podkreśleniu mądrości i mocy Boga) pozostaje w harmonii z Wolną Łaską (przy podkreśleniu sprawiedliwości i miłości Boga). Rozdział ów pokazuje, że kalwinizm jest wypaczeniem Wyboru jak arminianizm jest wypaczeniem Wolnej Łaski (Kazania pastora Russella przedstawiają ten temat na str. 77 do 93).

Teoria ewolucji podkopała pozycję Boga jako Stwórcy. Tom I zbija tę teorię (str. 174 - 184). Bóg, z powodu stworzenia istot na różnych poziomach bytu, został oskarżony o stronniczość i niesprawiedliwość. Harmonia doktryny o Wyborze i wyniesieniu wiernych na wyższy poziom przy pozostaniu przez Boga sprawiedliwym jest omówiona pod nagłówkiem „Któżże ty jest, który spór wiedziesz z Bogiem?” (str. 200-207). „Ufamy, iż jasno dowiedliśmy *Boskiego absolutnego prawa* i zamiaru czynienia tego, co zechce ze swoją własnością. Zwracamy uwagę na fakt, iż zasada charakteryzująca darzenie wszystkimi łaskami Boga jest powszechnym dobrem wszystkich” (str. 207).

W streszczeniu na stronie tytułowej cel książki został określony jako „Obrona Boskiego CHARAKTERU i władzy”. Do Boskiego charakteru stale odwołuje się tom. I. Rozdział drugi utrzymuje, że Boski charakter jest doskonały w mądrości, sprawiedliwości, miłości i mocy. Rozdział trzeci prezentuje Biblię jako Boskie objawienie zupełnie zgodne z Boskim charakterem. Zobacz str. 370, a. 1. (Harmonia Boskiego charakteru i planu Boga jak jest objawiona w Biblii, tak została wyjaśniona w

Księżde kazań — The Sermon Book, str. 467— 474: „Wody w garści” Boga, Iz. 40:12).

Prócz celów podanych już wyżej inny jeszcze przyświecał tomowi I, aby dobre przedstawienie Boskiego planu harmonizowało całe Pismo Święte, a nie jedynie jego niektóre fragmenty występujące tu i ówdzie {str. 370, a. 1.}. Zgodność z Pismem Świętym jest pokazana w epokach i wiekach. Aby dobrze rozbiierać Słowo Prawdy wersety biblijne należy stosować do właściwych wieków.

UKŁAD KSIĄŻKI

Duża część powodzenia „Boskiego planu wieków” leży w jego układzie. Układ tytułów jest logiczny i stopniowy. W przedmowie Autora z 1 października 1916 roku br. Russell porównuje porządek przedmiotów z tym, jaki występował w „Pokarmie dla myślących chrześcijan”.

Od ponad [około] pięciu lat poprzedzających pierwsze wydanie tego tomu częściowo drukowaliśmy ten sam materiał pod innym tytułem i inaczej zredagowany. Książka ta nosiła tytuł „Pokarm dla myślących chrześcijan”. Sposób jej napisania różnił się, gdyż w pierw atakował błąd — obalał go a potem na jego miejscu wznosił gmach Prawdy. Ostateczne zrozumieliśmy, że nie był to najlepszy sposób. Niektórzy po jej przeczytaniu widząc jak ich błędy upadają zatruwżyli się i zaniechali dalszego czytania, które dałoby im pojęcie o pięknie struktury Prawdy, danej w miejsce obalonych błędów.

Tom I został napisany z odmiennego stanowiska. Prezentował on Prawdę, wskazywał na jej moc i piękno a następnie zwracał uwagę na usunięcie błędu nie tylko, jako zbytecznego, lecz zupełnie niepotrzebnego i bardzo szkodliwego. Zatem Czytelnik BOSKIEGO PLANU WIEKÓW na każdej stronicy znajdował wzmocnienie wiary i bardziej przybliżał się do Pana z ufnością, że znajduje się na właściwej drodze. Po zrozumieniu Prawdy w coraz większym stopniu dostrzegał błędy jako niedorzeczne, bezwartościowe, szkodliwe i chętnie z nich rezygnował.

Autor napisał: „Staraliśmy się od początku do końca przedstawić różne fragmenty prawdy nie tylko w sposób, lecz także w porządku, jaki pozwoliłby wszystkim grupom Czytelników jasno zrozumieć wykładany przedmiot i ogólny plan” (tom I, str. 22, 23). Książka ta „zmierza krok po kroku według porządku, jak mniemamy, najlepiej ułożonego na odkrywanie prawdy bez potykania się poszukującego prawdy (Reprints 861). Skoro książka była zamierzona dla „mających skłonności do sceptycyzmu” (Reprints 861) pierwsze trzy rozdziały odwołują się do rozumu.

PRZECIWSZTAWIENIE PORÓWNAWCZE TOMU I

„POKARMOWI DLA MYŚLĄCYCH CHRZEŚCIJAN”

Pastor Russell zatem tom I przeciwstawił książce „Pokarm ...” w Reprints 927:

Mimo, że „POKARM DLA MYŚLĄCYCH CHRZEŚCIJAN” dokonał i nadal dokonuje wielkiej pracy, jednak, jako bardziej zwięzły z konieczności dotykał tylko kilku znaczniejszych zarysów wielkiego planu i dlatego w dużym stopniu, jako nauczyciel ustępuje BRZASKOWI. Ten ostatni też ze względu na większy zasięg przedstawia ów plan i jego ustalenia stopniowo, aby czytelnik mógł pławić się w świetle słońca zanim uświadomi sobie, że już jest poranek. Obwieszczenie jego zamierzeń i postanowień wiedzie nawet najbardziej sceptycznie nastawionych przez stopniowe etapy od bardziej jasnego, ożywczego poglądu i zupełnej pewności w dobroczynny i chwalebny plan wielkiego Stwórcy. Książka zaczyna się położeniem fundamentu dla wiary w *Stwórcę* i Biblię, jako objawienie Jego planu dane człowiekowi. W taki sposób Czytelnik rozwija *zaufanie* nie tylko do Boga i Biblii, lecz również do książki „Boski plan wieków”. Będzie on słusznie rozumował, że książka, która od samego początku daje mu jaśniejsze i prawdziwsze idee odnoszące się do Boga i Biblii, odkrywające sprawy nigdy przedtem niedostrzegane i podstawę wiary oraz ufności, jest bezpiecznym doradcą w zwracaniu uwagi na wiedzę o planach Boga.

I tak pierwsze trzy rozdziały kładą fundament, który rozbudowany w następnych rozdziałach pokazuje „Boski plan wieków”, jako chwalebny i prawdziwy Plan Boga, objawiony przez Biblię. Żaden nauczyciel ani żaden rodzaj kazań tak skutecznie nie przemówi do inteligentnego, myślącego zboru chrześcijan. Istnieją na to dwa uzasadnienia. Pierwsze, jeśli usiłujecie wyjaśnić ów plan ustnie słuchacz będzie wam przerywał pytaniami, na które jeszcze nie mógł otrzymać zadowalających odpowiedzi, gdyż w pierw musi zrozumieć jasno inne prawdy. Dlatego w rozmowie prawie jest niemożliwe trzymać się ściśle właściwej linii w przedstawianiu jakiegoś tematu nie tylko z powodu pytań naszego słuchacza, lecz z powodu przerywania przez niego waszych wypowiedzi i także z uwagi na dodatkowy fakt, iż ani wy, ani wasz słuchacz nie możecie spędzić dostatecznie dużo czasu na raz, aby uczynić prawdę jasną i przekonującą. Książka na odwrót przedstawia sprawę dalej i nie przerywa się jej przez stawianie pytań ani ogólną rozmowę. A kiedy jakieś sprawy spowodują przerwę w czytaniu i odłożenie książki czytelnik wróci do niej i powtórzy dostatecznie dużo, by podjąć wątek myśli lub argumentu W miejscu gdzie przerwał.

LOGICZNE ROZMIESZCZENIE ROZDZIAŁÓW

Rozmieszczenie rozdziałów w tomie I przywodzi na myśl logiczne, rozważne podejście do przedstawienia Boskiego planu.

Rozdział pierwszy jest wstępem i opisuje metodyczny układ książki. Rozdział drugi przytacza powody wierzenia w Najwyższego Inte-

ligentnego Stwórcę a rozdział trzeci prezentuje opracowanie sensowności wyczekiwania na pewne formy objawienia przez Stwórcę siebie samego.

Rozdział czwarty krótko kreśli odmienne epoki i wieki Boskiego planu — „ich poszczególnych osobliwości i celów” (str. 84, a. 2). Rozdział piąty omawia długo ukrywaną „tajemnicę”, że Chrystus (Pomazaniec) nie jest jednym członkiem, ciała, lecz wieloma i pokazuje ich miejsce w Boskim planie.

Rozdział szósty traktujący o celu powrotu naszego Pana i restytucji, jaką z sobą niesie, kładzie podstawę dla rozdziału siódmego i ósmego, które badają wychowawcze korzyści z dozwolenia zła oraz wynikającą z nich naukę i sąd świata w sprawiedliwości. Najsilniejszym dowodem restytucji ludzkości jest Okup, treść rozdziału dziewiątego (str. 161, drugie zdanie).

Rozdziały dziesiąty i jedenasty manifestują jedność, gdy omawiają odmiennosc i odrębność natur zbawionych i trzy „drogi”. Objasnienie, w jaki sposób różne natury i okresy są przystosowane do ogólnego planu Bożego jest podane w rozdziale piętnastym.

Rozdział trzynasty mówi o prawowitości i doczesności królestw tego świata i ich miejscu w Boskim planie w czasie rozwijania nadziei w oczekiwaniu czegoś lepszego — Królestwa Bożego, które jest treścią rozdziału czternastego. Okres przejściowy, Dzień Jehowy, z jego zniszczeniem imperium szatana jest opisany w rozdziale piętnastym.

Rozdział szesnasty jest podsumowaniem i zachęca Czytelników do pilnego studiowania książki i gorliwej aktywności w rozpowszechnianiu jej zawartości — prawdy.

PUBLIKACJA I DYSTRYBUCJA TOMU I

W lipcu 1886 roku w Strażnicy poinformowano o pierwszej edycji tomu I w oprawie płóciennej, nakładzie 4500 egzemplarzy, w cenie jednego dolara lub jednego dolara i dwudziestu pięciu centów łącznie z subskrypcją czasopisma Strażnicy. W tym samym roku nieco później wysłano subskrybentom tomy w oprawie papierowej, jako listopadową, grudniową i styczniową Strażnicę. Następnie sprzedawano tomy w oprawie papierowej wpierw w cenie pięćdziesięciu centów, obniżonej do dwudziestu pięciu centów do marca 1887 roku. Z powodu obniżonej ceny i niskich opłat wysyłki, książka w oprawie papierowej była sprzedawana w większych ilościach niż w oprawie płóciennej. W następnych kilku latach, cyrkulacja książki narastała szybko. Do października 1887 roku książkę wydano w nakładzie pięćdziesięciu tysięcy egzemplarzy, w marcu 1888 roku — siedemdziesiąt tysięcy egzemplarzy, w czerwcu 1889 — sto dwadzieścia tysięcy egzemplarzy a do 1907 roku sprzedano dwa miliony egzemplarzy.

Książkę wydano w kilku różnych oprawach jako: *Brzask Tysiąclecia* — w oprawie papie-

STYL I TON TOMU I SĄ WSPANIAŁE

Styl i ton tomu I przyczynił się do rozszerzenia jego posłannictwa. W pewnym liście opublikowanym w Strażnicy jeden z pierwszych jego czytelników chwalił „mądre rozmieszczenie tematów, łagodny i miły język użyty w przeciwstawieniu prawdy błędowi ... niemożliwe byłoby, aby ktokolwiek mógł się obrazić” (Reprints 880).

Inny z owych pierwszych czytelników zwrócił uwagę na „wyglądzone zdania”. Przymiotniki takie jak „przyjemny”, „bezpośredni”, „prostoliniorny” były użyte dla określenia stylu tej książki we wczesnych recenzjach prasowych. Następna wypowiedź została wzięta ze wspomnień o pastarze Russellu zatytułowanych „Posłannik Laodycejski”.

„Nie powinno się też wnosić, że styl jego książki jest zbyt egzaltowany, aby mógł dotrzeć do przeciętnego czytelnika. Jednakowoż jego elegancja jest oczywista, bezpośrednia i prosta. Jego najmocniejszą stroną był wpływ na tych, do których tylko w ten sposób można było dotrzeć. Jako pisarza bądź mówcę przemawiającego z estrady zawsze łatwo można było go zrozumieć”.

Nawiązując do tomu I cytujemy z „A People for His Name” (Lud Jego imienia),- autorstwa Timothy White:

„Cztery lata jakie przeznaczył na napisanie jej dobrze wykorzystał, bo książka jest wspaniała. Styl Russella znajduje więcej naturalnych możliwości w napisaniu książki niż artykułów. Łatwość jego wysławiania się dociera do czytelnika w sposób naturalny i od początku do końca przychodzi mu to z łatwością”.

rowej, zielonej płóciennej ze srebrnym nadrukiem i lepszej jakości brązowej oprawie płóciennej ze złotymi napisami. Po jakimś czasie nazwę zmieniono na „Wykłady Pisma Świętego” i wydano w czerwonej oprawie płóciennej ze srebrnym napisem około 1911 roku w kolorze kasztanowatym, w oprawie płóciennej ze złotymi napisami.

Początkowo br. Russell usiłował sprzedawać tę książkę w księgarniach i ogłaszać ją w gazetach. Fleming Revell umieścił ją w oknie wystawowym swojej księgarni na przeciąg kilku tygodni aż Major Whittle, kaznodzieja stowarzyszony z Moodym, zażądał, by książkę usunięto, w przeciwnym, bowiem razie on usunie własne książki. Wówczas br. Russell starał się ją sprzedawać na podstawie ogłoszeń w czasopismach religijnych, wskazując nawet na adres w innym mieście, pod tym samym tytułem „Wykłady Pisma Świętego”. Ten sposób postępowania okazał się również nieskuteczny, kiedy właściciele gazet zerwali umowy zawarte na wiele miesięcy i zwrócili pieniądze.

Następnie br. Russell zwrócił się z propozycją sprzedaży do kolporterów. Wielkiego na-

kładu tej książki nie można by sprzedać bez ich pomocy w rozprowadzeniu jej, to znaczy bez pomocy jej czytelników, którzy byli przekonani o prawdziwości jej posłannictwa. Książki były im dostarczone po obniżonych cenach a zysk ze sprzedaży książek mogli zatrzymać akwizytorzy.

Przygotowano okólnik zawierający spis treści tomu I z licznymi „słowami polecającymi”, prawdopodobnie tym samym poleceniem jakie ukazało się w Reprints 896 i 897 (przedruk ukaże się w następnej Ter. Pr. nr 380). Została wydana broszura pod tytułem „Poradnik dla akwizytorów Brzasku dnia”. Innym zamierzeniem było rozdanie „kopert misyjnych”. Były to atrakcyjnie wytłoczone koperty z wersetami biblijnymi wydrukowanymi na froncie koperty i wyrazy polecające tom I na jej odwrocie. Prócz tego zamyślano rozdanie ulotki „Arp Slips”. Przeznaczono je do rozdawania szczególnie u wrót kościołów w niedzielne poranki. Nazwano je tak w związku z pseudonimem „Bill Arp”, czyli Charles Henry Smith. Był on powszechnie znanym autorem, dziennikarzem, wykładowcą, senatorem i rozsądnym filozofem. Według Dictionary of American Biography zyskał on tytuł „najbardziej kochanego człowieka na całym Południu”. Jego słowa polecające tom I zostały przedrukowane w niniejszym artykule z jednego ze wcześniejszych wydań tomu I.

Tom I był publikowany pod różnymi tytułami. *Wykłady Pisma Świętego*, łącznie z tomem I, były wydane w wygodnej, kieszonkowej, w formacie 10 X 15,6 cm, keratolowej (materiał nieprzemakalny) oprawie. Książka w zwykłym formacie była wydawana w okładce papierowej i płóciennej. Również, w celu obniżenia kosztów wydrukowano tę książkę 15 sierpnia 1911 roku jako numer *Strażnicy* z kolorową stroną tytułową. Na ostatniej stronie czasopisma umieszczono kolorowe ogłoszenie,

reklamujące cały zestaw sześciu tomów *Wykładów Pisma Świętego*. Specjalne wydanie tomu I wydrukowano włączając do książki rozdział z trzeciego tomu *Wielkiej Piramidy*. Na okładce książki umieszczono diagram przedstawiający wnętrze Piramidy.

Publikowano w różnych formach wyjątki z tomu I. Rozdział szósty „Powrót naszego Pana” przedrukowano w 1901 roku jako pięćdziesiąty drugi numer „Kwartalnika starej teologii” pod tytułem „Pokarm dla myślących chrześcijan, powrót naszego Pana”. Rozdział siódmy, „Dozwoleństwo zła” został użyty jako część siedemdziesiątego czwartego numeru „Kwartalnika starej teologii” z lipca 1906 roku i opublikowany pod tytułem „Boski plan wieków dla ludzkiego zbawienia, dlaczego zło było dozwolone”. „Miesięcznik studentów biblijnych”, czwarty tom, numer czwarty, zawierał wyjątki z rozdziałów drugiego, trzeciego i czwartego. Również wielu braci, włączając ŚDRM, drukowało oddzielne rozdziały począwszy od 1916 roku.

Do czasu śmierci brata Russella wydrukowano 4 817 000 egzemplarzy tomu I. „Towarzystwo” w 1924 roku opublikowało wydanie tomu I, który zawierał zdjęcie pastora Russella, jego biografię i pogrzebowe kazanie. Jednak „Towarzystwo” zaprzestało rozpowszechniania go w 1929 roku. Od tego czasu inni publikowali „Boski plan wieków”.

Brat Johnson wielokrotnie publikował tom I poczynając w 1937 roku. Również my kilkakrotnie drukowaliśmy go w różnych edycjach od 1937 roku w okładce papierowej i twardej. Obecnie sprzedajemy tę książkę w oprawie papierowej za \$ 1,50 i płóciennej za \$ 2,00 (wydanie polskie w oprawie płóciennej twardej za 400 zł). Zgodnie ze sprawozdaniem wydawniczym w ciągu stu lat od opublikowania tomu I w 1886 roku wprowadzono do obiegu 10 000 000 egzemplarzy tej książki.

LICZNE OGŁOSZENIA W STRAŻNICACH O WYDANIU TOMU I

PONIEWAŻ liczni nasi Czytelnicy nie mają oryginalnych *Strażnic* lub ich przedruków, niżej podajemy ogłoszenia na temat publikacji

tomu I jako wydarzenia historycznego. Księga ta była przygotowywana przez około cztery lata.

BRZASK TYSIĄCLECIA

Zdecydowaliśmy się raczej na powyższą nazwę niż tę zaproponowaną pierwotnie, *Brzask tysiącletniego dnia*. Z przyjemnością powiadamy, że tom I został ukończony. Bez wątplenia przed wydaniem następnego numeru czasopisma znajdzie się on w rękach tych, którzy niezwłocznie przystąpi do swoich zamówień. Zamówienia nam przysyłane będą realizowane według kolejności ich otrzymania.

Ubolewamy z powodu opóźnienia jakie na-

stąpiło po pierwszym ogłoszeniu, którego nie dało się uniknąć. Przygotowania naszego miesięcznika, *STRAŻNICY*, obszerna korespondencja i inne przywileje oraz obowiązki z konieczności ograniczyły czas jaki mogliśmy przeznaczyć na przygotowanie tej książki i plan jaki pierwotnie zaproponowaliśmy, by różne tematy zostały przygotowane przez różnych braci, wkrótce okazał się zupełnie niewykonalny z różnych powodów.

Oprócz tego i przede wszystkim stwierdza-

my, że ów temat rozrósł się daleko poza nasze obliczenia. W krótkim czasie okazało się, że jeden tom będzie zbyt obszerny i niebawem uznaliśmy, że dwa tomy właściwie nie oddadzą tego, co pragnęlibyśmy. W konsekwencji ustaliliśmy plan, który jak ufamy spotka się z uznaniem wszystkich naszych przyjaciół, mianowicie, napisanie kilku tomów, choć nie wiemy jeszcze teraz ile ostatecznie ich będzie. Tom I, który jest już na ukończeniu wyłącznie będzie omawiać „Plan wieków”, tom II Czasy i okresy występujące w Piśmie Świętym a pozostałe tomy sukcesywnie będą ogłaszane.

Tom I ma szesnaście rozdziałów i jest starannie opracowanym tomem o 351 stronicach, w oprawie płóciennej. Koszt jednego egzemplarza wyniesie około jednego dolara. My przesyłać będziemy tom I oraz STRAŻNICĘ na jeden rok za jednego dolara i dwadzieścia pięć centów lub za tę samą cenę wyślemy obecnym subskrybentom STRAŻNICY — siedemdziesiąt pięć centów — opłata pocztowa uiszczona jest przez nas z góry.

Wierzmy, że nie tylko będzie to ta właśnie książka, jaką chcielibyście przeczytać, lecz jaką chcielibyście też pożyczyć drugim, być może bardziej niż następne tomy. Podejmuje ona temat w miejscu, gdzie sceptycznie nastawieni będą bardzo zainteresowani i prowadzi go dalej krok za krokiem, aby jak najlepiej przedstawiać odkrywaną prawdę i nie popełnienia błędu przez poszukującego ją. Powierzamy tę pracę trosce Pańskiej i waszej, jako Jego szafarzom. Wykorzystujcie tę księgę tak wiernie, aby przygotowała w waszych sercach i sercach waszych sąsiadów drogę do następnego tomu, gdy już będzie gotowy — i na którego nie będziecie czekali tak długo jak na pierwszy —

być może w ciągu niecałego roku. Niech będzie on w waszych rękach dostarczony przez Boga narzędziem, jakie uzdolni was do służenia Jemu i czczenia Go oraz błogosławienia jego dzieci przez was wiedzą o Jego chwalebny planie.

Chcielibyśmy zwrócić uwagę, że jeśli dochód ze sprzedaży tego tomu przewyższy jego koszt, nadwyżka taka będzie wykorzystana w Pańskiej służbie do rozpowszechnienia Prawdy i sławienia Jego imienia — Obj. 15:3, 4.

Aby uniknąć pomyłek jeszcze raz podajemy cenę tomu I, Brzask Tysiąclecia:

Jeden egzemplarz.....	\$ 1.00
Jeden egzemplarz i jedna subskrypcja	
Strażnicy.....	1.25
Jeden egzemplarz dla dotychczasowych	
subskrybentów.....	0.75
Cztery egzemplarze i jedna subskrypcja	
Strażnicy.....	3.00
Siedem egzemplarzy i jedna subskrypcja	
Strażnicy	5:00
Piętnaście egzemplarzy i jedna subskrypcja	
Strażnicy.....	10.00

Wyszczególnione pozycje podane są łącznie z przedpłaconym przez nas kosztem porta lub przesyłką ekspresową. Upewnijcie się czy podany przez was adres jest czytelnie napisany. Niezależnie od tego czy zamawiacie jeden bądź dwa egzemplarze prześlijcie nam tylko adres waszego urzędu pocztowego, lecz jeśli zamawiacie więcej, podajcie wasz najbliższy urząd ekspresowy oraz urząd pocztowy, żebyśmy mogli wysłać przesyłkę po jak najniższej cenie.

Ci, którzy po pierwszym ogłoszeniu przysłali po *pięćdziesiąt centów* za egzemplarz nie muszą dopłacać. Wykonamy ich zamówienie najpierw.

BRZASK TYSIĄCLECIA

Jesteśmy przygotowani do zrealizowania większych i mniejszych zamówień na tom I. Wydaliśmy 4 500 egzemplarzy tej książki w oprawie płóciennej pięknie ozdobionych, ufając iż jej wygląd spotka się z waszą aprobatą. Mimo, iż wychwalanie własnych wysiłków w przedstawianiu Boskiego planu jest sprawą nader delikatną, skromnie, lecz z całą pewnością możemy powiedzieć, iż wierzymy, że treść będzie bardzo interesująca i korzystna dla was. Prezentuje ona Plan wieków w sposób o wiele bardziej kompletny i powiązany niż to było możliwe za pośrednictwem Strażnicy. Jeśli czytanie jej udzieli wam, choć część tego błogosławieństwa jakie otrzymał autor jeszcze będzie ono wielkie.

Niektórzy bez wątpienia będą ubolewać, że *dowody czasowe* i wyjaśnienia Księgi Objawienia nie stanowią części tematyki tego tomu, lecz nie wierzymy, by wasz osąd nie podzielał naszego, iż najlepiej jest, gdy nie przeła-

dowuje się treścią jednego tomu. Lepiej jest bowiem potraktować temat dokładniej niż można to uczynić w jednym lub dwóch nawet większych objętościowo tomach. Następny tom, obecnie w stanie przygotowań, objaśni czasy i okresy Pisma Świętego.

Jedną pomyślną okolicznością obecnych przygotowań jest, iż przyjaciele lub sąsiedzi, którym wypożyczycie tom do czytania, gdy go przejrzą nie „zrażą się” i nie „potkną” o daty i figury, których wartości i potrzeby początkowo by nie dostrzegli. Studiowanie prorocत्व, szczególnie *czasu* prorocznego, uważa się za wyłączny przywilej denominacji adwentystów. Ich niepowodzenie w pojmowaniu owego „planu” oraz zamierzony i potrzebny czas proroczy mający związek z tym planem sprawił, że temat ten dla wielu stał się odpychający. Stąd częścią naszego obowiązku jest być „mądrym” (Mat. 10:16) i nie powodować potykania się naszego brata naszym „pokarmem”. Kiedy już

tom I, „Boski plan wieków” — ów plan zbawienia — zostanie zupełnie przetrawiony, wszyscy oceniający go będą przygotowani do

studiowania tomu II, Czasy i okresy i będą go z niecierpliwością oczekiwać.

(ciąg dalszy nastąpi w Ter. Pr. nr 380)

PYTANIA BEREŃSKIE DO ARTYKUŁU

w Ter. Pr. nr 376

PIECZĘTOWANIE CZÓŁ WYBRAŃCÓW

(1) W ilu i jakich znaczeniach użyte jest słowo żniwo? Jakie prace obejmuje szerokie a jaki proces wąskie znaczenie tego słowa?

(2) W ilu i jakich znaczeniach użyte jest słowo żęcie? Jakie prace obejmuje szerokie a jaką wąskie znaczenie tego słowa?

(3) Jakie dwa terminy odnoszące się do końcowych zarysów wzajemnej pracy Maluczkiego Stadka są synonimiczne?

(4) Ile jest pieczętowań? Czym się różnią?

(5) Co nie jest a co jest celem tego badania? Kiedy nie mógł a kiedy mógł być rozpoznany czas pieczętowania czół? Dlaczego „onemu słudze” nie było dane poznanie tego? Dlaczego stało się to jasne później innym?

(6) Pod jakimi trzema tytułami przedstawiony jest czas żęcia w niniejszym artykule?

(7) Jakie trzy fakty występują w związku ze spłodzeniem z Ducha i zapieczętowaniem ostatniego świętego? Jaki rodzaj pracy nie może a jaki może być wykonywany przez pewien okres po zżęciu ostatniego członka Chrystusa?

(8) Do jakiego rodzaju pracy odnosi się Jana 9:4? A do jakiego rodzaju nie może się odnosić? Dlaczego nie? Wyjaśnij części Pisma Świętego dowodzące tego.

(9) Co znaczy noc z Ewangelii Jana 9:4? Kiedy zaczęła się ona i w związku z czym? W jaki sposób noc ta obejmowała każdy kraj? Jaki wniosek należy wyciągnąć z jej zapanowania wszędzie?

(10) Wyjaśnij każdy symboliczny termin występujący w Obj. 7:1-3.

(11) Co miało poprzedzić symboliczny wiatr z Objawienia 7:1? Jakiego to nie ma a jakie ma znaczenie? Podaj ilustracje wyjaśniające to. Jaki naród pod względem przynależności językowej nie wypowiedział otwarcie wojny? Jak został do niej wciągnięty? Jakie dwa wnioski wypływają z tych rozważań?

(12) Jak Ps. 149:5-9 dowodzi, iż żęcie zostało zakończone przed jesienią 1916 roku?

(13) Jak pierwsze uderzenie Jordanu dowodzi, że pieczętowanie czół zostało ukończone przed jesienią 1916 roku?

(14) Jak dowodzi tego podwójna działalność Najwyższego Kapłana z kozłem Azazela?

(15) Jak dowodzi tego rozdzielenie Eliasza i Elizeusza?

(16) Jak tego dowodzi dwukrotne rozdanie grosza?

(17) Jak tego dowodzi misja naszego Pastora?

(18) Jaki jest szeroko rozpowszechniony pogląd odnośnie znaczenia męża z kałamarzem pisarskim?

(19) Podaj trzy argumenty na korzyść poglądu, iż on przedstawiał klasę? Jak i kiedy

rozpoczął „on sługa” jako wódz męża z kałamarzem pisarskim dawać sprawozdanie o popieczętowaniu wybranych? Co to dowodzi odnośnie czasu pieczętowania?

(20) Jak Obj. 16:17 dowodzi, że pieczętowanie czół wybrańców zostało skompletowane przed Wielkanocą 1918 roku?

(21) Jak Obj. 19:1, 2 dowodzi, że pieczętowanie czół wybrańców zostało skompletowane na jakiś czas przed jesienią 1917 roku?

(22) Wyjaśnij typ i antytyp pracy Gedeona w przygotowaniu Izraelitów do pierwszej walki.

(23) Wyjaśnij typ i antytyp dwóch walk Gedeona. Jak one dowodzą skompletowania pieczętowania czół przed jesienią 1916 roku? Wyjaśnij typ i antytyp walki zachodzącej między dwoma walkami Gedeona?

(24) Jak 4 Moj. 7:1-9., typ i antytyp, dowodzi skompletowania żęcia przed jesienią 1916 roku?

(25) Jak Ezech. 44:1, 2, symbol i rzeczywistość, dowodzi skompletowania żęcia przed jesienią 1916 roku?

(26) Opisz dzień i godzinę z Mat. 24:36; 25: 13. Dlaczego te rzeczy są prawdziwe? Jak długą była każda godzina dnia? Kiedy zaczęła i skończyła się pierwsza godzina? Dlaczego? Dlaczego ta godzina była okresem żęcia i pokłosa? Zgodnie z tym, przed jaką datą musiało być skompletowane pieczętowanie czół?

(27) Jaka data na ukończenie pieczętowania czół jest wskazana w 1 Moj. 15:7-21? Wyjaśnij szczegółowo jak ten fragment biblijny podaje datę 18 kwietnia 1916 roku na skończenie pracy pokłosa.

(28) Jaka błędna sugestia była uczyniona w odniesieniu do wydarzenia jakie miało nastąpić 18 kwietnia 1916 roku?

(29) O co nie pytał a o co pytał Abraham? Jaką odpowiedź dał Jehowa w pantomimie? Jaką odpowiedź dał w typie? Jaką prawdę wyprowadzamy z tych odpowiedzi?

(30) Jaką sugestię podaje tom VII w odniesieniu do daty zaczynającej okres 3960 lat? Jakie nieuzasadnione założenie czyni on do takiego rozpoczęcia tych lat?

(31) Od jakiej daty powinno liczyć się te lata? Dlaczego? Jakie klasy są przedstawione przez pięć ofiar? Co przedstawia rozcięcie zwierząt i nie rozcinanie ptaków? Co było ogólnym i szczególnym znakiem danym przez Boga wskazującym na odziedziczenie ziemi? Czego dowodzi zarys czasowy?

(32.) Jaki wniosek powinniśmy wyciągnąć z 16 dowodów danych powyżej? Co nie jest ar-

gumentem przeciw temu wnioskowi? Jakie inne fakty wzmacniają ten wniosek?

(33) Kiedy zaczęło się żęcie? Jak długo „on sługa” nauczał o tym?

(34) Jaki argument na ten punkt podaje Daniel? Jakie fakty zgodne są z prorocstwem Daniela?

(35) Wyjaśnij 1 Król. 19:5-8 w typie i antytypie. Pokaż jak ten ustęp dowodzi, iż rok 1874 jest początkiem żęcia.

(36) Jak dowodzi tego szpiegowanie ziemi?

(37) Jak tego dowodzi dzień z przypowieści o groszu?

(38) Jak Obj. 14:14-16 - dowodzi tej samej rzeczy z punktu widzenia symbolicznego i rzeczywistego? Jakie ostrzeżenie należy wziąć pod uwagę odnośnie symbolu korony? Dlaczego?

(39) Czego dowodzą równoległe dyspensacje w odniesieniu do daty 1874 roku? Do jakich rzeczy i okresów odnoszą się?

(40) Kto był pierwszym ziarnem pszenicy? Dlaczego? Co wynika z tego faktu w odniesieniu do początku żniwa żydowskiego?

(41) Czego dowodzi powołanie 12 i 70 w związku z czasem rozpoczęcia żniwa żydowskiego? Rozważ i wyjaśnij szczegółowo odpowiednie wersety Pisma Świętego.

(42) Pokaż biblijnie i faktycznie pracę żęcia wykonywaną przed śmiercią naszego Pana.

(43) Przeczytaj i wyjaśnij cztery cytaty Pisma Świętego, które pokazują pracę żęcia między październikiem 29 roku i kwietniem 33 roku n.e.

(44) Jak Ewangelia Jana 3:29 dowodzi tej samej myśli?

(45) Jak Ewangelia Jana 4:34-38 dowodzi tej samej rzeczy?

(46) Jak czynności sześciu procesów żniwa przed zesłaniem Ducha Świętego dowodzą tej samej rzeczy?

(47) Co wynika z powyższych rozważań?

(48) Jak dwa szczegółowe zestawy faktów dowodzą, że żęcie zaczęło się w 1874 roku?

(49) Jakie fakty dowodzą, iż wiązanie snopów było czynne kilka lat przed 1878 rokiem?

(50) Kiedy zaczęło się pierwsze przesiewanie żniwa wieku ewangelicznego? Czego to dowodzi w odniesieniu do czasu żęcia?

(51) Jaki inny potwierdzający argument może być dany odnośnie żęcia?

(52) Jakie nieuzasadnione twierdzenie podaje datę 1878 roku? Dlaczego jest ono nieuzasadnione?

(53) Czego nie zawiera Z 1916, str. 263-265? Z jakich dwóch oświadczeń zostały wyprowadzone te dwie fałszywe daty? Dlaczego należy odrzucić te wnioski? Jakie właściwe wnioski należy wyciągnąć z faktu, iż nie było spichlerza aż do zesłania Ducha Świętego w 33 roku n.e.?

(54) Jak Z 1916, str. 263, ostatni paragraf, odrzuca twierdzenie, że w nim zawarta jest nauka o dacie 1918 roku wskazującej na koniec żęcia? Jak potraktowali „onego sługę” ci, którzy wypaczyli treść tego artykułu?

(55) Co wynikło z wyznaczenia daty 1918 roku? Jakie będą plony z wyznaczania innych błędnych dat?

(56) Jaką rażącą interpolację uczyniono, aby stworzyć pozory, iż nasz Pastor uczył to, co jest fałszywym okresem żęcia? Jaki jest charakter i wyniki tego aktu?

(57) Kto wyrzekł się daty 1914 roku na zakończenie żęcia? Dlaczego? Jak możemy zharmonizować fakty, które zakłopotwały go w związku z jego udowodnionymi datami dotyczącymi żęcia?

(58) Jakie są fakty związane ze zmianą poglądu naszego Pastora w odniesieniu do zakończenia żęcia w 1914 roku? Jaki był jego fizyczny stan w owym czasie? Jaki jego pogląd jest poprawny? Jakie powinniśmy żywić uczucia do niego w świetle tych wszystkich okoliczności?

(59) Dlaczego Pan dozwolił mu na zrezygnowanie z tej właściwej daty? Jak i dlaczego ta zmiana przyczyniła się do realizacji Pańskiego zamierzenia? Jakie uczucia powinniśmy żywić do Pana w związku z Jego działaniem w tej sprawie?

(60) Jaki motyw pobudził nas do przedyskutowania działalności i nauk Towarzystwa? Czego możemy spodziewać się i o co modlić na korzyść wszystkich zainteresowanych?

ROCZNE SPRAWOZDANIE

(dokończenie z 376 nr Ter. Pr.)

PODSUMOWANIE PRACY W POLSCE

od dnia 1 października 1985 r. do dnia 30 września 1986 r.

KORESPONDENCJA

Otrzymanych listów i pocztówek..... 769
Wystanych listów i pocztówek..... 1.339

CYRKULACJA LITERATURY

Teraźniejsza Prawda..... 15.359
Sztandar Biblijny..... 23.129
Traktaty biblijne..... 192.764

Codzienna Niebiańska Manna i Pomoce do

Nabożnych Rozmyślań..... 139

SŁUŻBA PIELGRZYMSKA I EWANGELICZNA

Pielgrzymów..... 2
Posiłkowych pielgrzymów 38
Ewangelistów 32
Zebrań publicznych i półpublicznych 924
Uczestników tych zebrań55.792

Zebrań domowych	2.264
Uczestników tych zebrań	56.744
Przebytych kilometrów	324.737

FINANSE*Przychód*

Datki	zł 229.424,00
Prenumerata, sprzedaż literatury	zł 1.458.570,70
Datki na wydawnictwo	zł 371.707,00
Wpłaty na budowę Domu Modlitwy	zł 283.000,00
Inne (zwrot nadpłat na inwestycje)	zł 6.993,00
Saldo z ubiegłego roku.....	zł 1.420.999,61
Razem.....	zł 2.349.694,70

Rozchód

Koszty funkcjonowania	zł 134.198,00
Koszty wydawnictwa <i>Teraźniejszej</i> <i>Prawdy</i>	zł 853.653,00
Koszty wydawnictwa traktatów biblij- nych	zł 1.643.451,00
Inne koszty (podatek, korespondencja, wysyłka literatury).....	zł 74.257,00
Wydatki związane z Domem Modlitwy ...	zł 44.697,00
Koszty podróży pielgrzymkich	zł 1.000,00
Razem.....	zł 2.751.256,00
Nadwyżka funduszu .	zł 1.019.438,31

SPRAWOZDANIE Z EUROPEJSKIEJ PODROŻY BR. ALEXA WAYNE'A

DROGI br. Hedman; Pozdrowienia z wyrazami chrześcijańskiej miłości (Iz. 52:12)!

Gdy piszę to sprawozdanie dotyczące mojej niedawnej podróży do Francji i Polski (1986 r.), nie mogę nie myśleć o tym jak werset naszego rocznego godła na ten rok zdominował moje przygotowania do tej podróży, wszystkie moje posługi i doświadczenia współdziałały z nim. Na pewno Pan szedł przede mną, by torować mi drogę do miesięcznej uczy miłości z Jego ludem i chronił mnie aż do mego powrotu.

Kiedy nasz drogi br. Gohlke poprosił mnie, abym usłużył braciom za granicą nie wiedziałem wtedy, że nie przekazę braciom w czasie mojej dla nich posługi wyrazów jego chrześcijańskiej miłości i pozdrowień. Nie wiedziała też moja ukochana żona ucząc się języka polskiego, że ukończy bieg swego poświęconego życia przed ukończeniem nauki polskiej gramatyki. Ten podwójny kryzys i smutek w moim życiu wstrzymały mnie w przygotowaniach do podróży, aż zrozumiałem na podstawie doświadczeń, co miał na myśli prorok, gdy mówił o swoich doświadczeniach w worze pokutniczym i popiele.

Siostra Wayne nagle i przedwcześnie zmarła na atak serca a świadomość, że tę podróż podejmę sam bez towarzystwa tej jedynej kobiety w moim życiu na jakiś czas całą tę podróż postawiła pod znakiem zapytania, chociaż ja Bratu o tym nie wspomniałem. Powracało pytanie: Jak mógłbym odbyć tę podróż, najtrudniejsze zadanie w moim doświadczeniu, bez dobrodziejstwa jej towarzystwa, miłości i wsparcia. Była ona „wiatrem pod moimi skrzydłami” i wypełniała mi życie przez prawie czterdzieści cztery lata miłością, pokojem i radością. W końcu zrozumiałem, że ona chciałaby abym wypełnił swoje zobowiązania wobec Pana i braci, tak więc podjąłem przygotowania tym razem już na podstawie harmonogramu.

Pośród tego najbardziej krytycznego dla mnie czasu Pan posłał swoich symbolicznych aniołów z wyrazami sympatii, miłości i pomocy, co w pewnym stopniu umożliwiło mi prze-

zwyciężyć smutek o tyle, by kontynuować prace nad zadaniem jakie dał mi Pan przez swego sługę.

POSŁUGA WE FRANCJI

W Pańskiej opatrności bezpiecznie przybyłem 27 czerwca do Lille we Francji, gdzie powitał mnie br. Gilbert Hermetz i jego wnuczka Marie Luce. Nazajutrz usłużyłem polskim braciom a następnego dnia na wspólnym zebraniu braci francuskich i polskich, przemawiałem po angielsku i po polsku. Rozważyliśmy takie tematy jak: Zakwitnij tam gdzie posadzony, Pomazanie na służbę Bożą, Dom Jehowy itd. Miałem przyjemność korzystania z gościnności brata i siostry Hermetzów w czasie mojej krótkiej służby, w ich kraju i omówienia niektórych aspektów pracy Pańskiej tam prowadzonej. Od siostr, które właśnie wróciły z Polski otrzymałem egzemplarz plakatu dotyczący serii wykładów publicznych w Polsce na temat Wielkiej Piramidy. Pokazałem braciom i siostronom szkice i wykresy, które zamierzałem wykorzystać w pracy publicznej w Polsce.

Przeloty do Londynu i Warszawy odbyły się bez przygód, chociaż wiele osób spoglądało na niezwykle „bagaż” jaki miałem z sobą w postaci plastikowej rury o średnicy pięciu cali i długości czterech stóp zawierającej rysunki Wielkiej Piramidy. Lotnisko w Londynie było patrolowane przez strażników z karabinami maszynowymi, podobnie było w Warszawie. Pan Gorbaczow przybył do Warszawy tuż przede mną, aby spotkać się z przywódcami polskimi. Jego obecność zdominowała środki masowego przekazu w Warszawie i wszędzie.

POSŁUGA W POLSCE

Po odprawie celnej mego niezwyklego bagażu bez jakichkolwiek przeszkód zostałem powitany przez grono warszawskich braci według zwyczaju polskiego, kwiatami. Następne trzy tygodnie były bardzo pracowite, konwencje odbyły się w Łodzi, Lublinie, Cewko-

wie, Krakowie, Wrocławiu i Poznaniu. Służyłem ogółem 24 razy, z tego 18 razy wykładami w języku polskim i na zebraniach publicznych na temat Wielkiej Piramidy. Największa liczba uczestników w Krakowie wynosiła około 1000 osób a najmniejsza około 500 w Cewkowie, małej wiosce, gdzie przybyliśmy tylko około jednej godziny po porażeniu tego regionu przez huragan, który jednak nie przeszkodził w zebraniach.

Na konwencjach 53 braci i sióstr przyjęło chrzest przez zanurzenie, z tego największa liczba, bo 21 osób w Poznaniu na ostatniej konwencji. Br. Woźnicki wspominał, że była to największa liczba ochrzczonych od dłuższego czasu.

Wszystkie te wykłady, sympozja i zebrania świadectw przebiegały w nastroju podniosłym, gdyż jest wiele talentów mówczych pośród polskich braci. Moje wykłady zmierzały do zachęcenia braci w trwaniu w wierze, którą kiedyś „świętym podano” z aluzją do codziennego życia. Naprawdę myślę jednak, że były one większą pomocą dla mnie niż dla nich.

Najbardziej niezwykłym akcentem mojej posługi w Polsce był szereg zebrań publicznych dających świadectwo Wielkiej Piramidzie i jej potwierdzenie istnienia planu Bożego, w celu błogosławienia wszystkich narodów ziemi. Wybuch radioaktywny w Czernobylu stworzył doskonałe tło dla owej jedynej nadziei dla świata - Królestwa Bożego założonego na ziemi pod panowaniem wspaniałego Księcia Pokoju. Bracia wydrukowali wielką liczbę kolorowych pięknie narysowanych afiszy, które rozprowadzono w miastach przed zebraniem, także w gazetach ukazały się interesujące ogłoszenia. Poza tym uprzejme słowa na temat odbytych zebrań też podawała prasa. Zaintereso-

wanie było dość duże, w zebraniach uczestniczyło 100 do 200 osób, za każdym razem dostrzec można było chęć dowiedzenia się czegoś o prezentowanym przedmiocie. Zazwyczaj mówiłem około godziny, po czym publiczność stawiała pytania związane z tematem, też około godziny. Zawsze było kilku fotografów robiących zdjęcia kolorowych szkiców w kolejności jak były pokazywane publiczności. Wszystkie te szkice mające związek z Piramidą i sztalugi zostawiłem polskim braciom do wykorzystania ich w przyszłości w pracy publicznej.

Gdy spoglądam wstecz na tę całą podróż, mogę powiedzieć, że byłem otoczony aniołami mówiącymi różnymi językami na każdym kroku mojej drogi. Po ostatniej posłudze w Poznaniu ponad dwie godziny zabrało braciom wzajemne żegnanie się, co było prawdziwą wskazówką miłości braterskiej, jaka znaczyła każdy dzień na każdej konwencji. Cała podróż była jedną długą, piękną ucztą miłości, która nie pozostawiała miejsca na zwykłe sprawy związane z codziennym życiem. Szczególną przyjemność sprawiało obserwowanie tak wielkiej liczby poświęconej młodzieży i jej wspaniałe zachowanie się podczas i między nabożeństwami. Sławię Boga za ten przywilej udzielony mi, w celu służenia Jego wielkiej sprawie i Jego ludowi za granicą.

Bracia zarówno we Francji, jak i w Polsce prosili mnie o przekazanie wyrazów ich chrześcijańskiej miłości oraz pozdrowień Bratu,, rodzinie Domu Biblijnego, braciom w Ameryce i także ich poparcia w dziele jakie Pan Bratu powierzył.

Twój brat przez Jego łaskę,
ALEX WAYNE [pielgrzym posiłkowy]

INTERESUJĄCE DONIESIENIA

RABINACKIE BADANIA KODÓW BIBLIJNYCH

Naczelny rabin Wielkiej Brytanii, rabin David Ordman, ogłosił bardzo interesujące doniesienie będące wynikiem wielu lat badań, prowadzonych przez niego i dwunastu innych rabinów. Po raz pierwszy zwróciliśmy uwagę na tę informację w 1985 roku, którą podano w prasie angielskiej. Rabini ci posłużyli się komputerem o dużej mocy obliczeniowej zainstalowanym w uniwersytecie hebrajskim w Jerozolimie. Ich poszukiwania doprowadziły do ujawnienia serii ukrytych kodów, które jak wierzą Bóg umieścił w oryginalnym tekście hebrajskim. Są to kody tak zawiłe, że wprost zaprzeczające możliwości umieszczenia ich w tym tekście przez jakąkolwiek ludzką istotę. Szyfry te są wysoce skomplikowane i bez komputera zupełnie niedostrzegalne dla czytelnika Biblii. Oczywiście Ruch Prawdy jest zainteresowany biblijnym liczbowaniem od wielu dziesięcioleci.

Trzydzieści lat temu bez pomocy komputera rabini ci mający uzdolnienia do matematyki zaczęli dostrzegać pewne osobliwości Tory (pięć pierwszych ksiąg Biblii), mianowicie, iż liczba 7 pojawia się w wielu zastosowaniach zasługujących na uwagę. Na przykład mówią oni, że jeśli weźmiecie jakikolwiek ustęp z Tory, jego główny przedmiot, którym może być Adam, Bóg, Noe itd., zawsze jest wymieniony siedem razy. Lecz jeszcze bardziej zadziwia, gdy zbadacie pierwsze hebrajskie „T”, w pierwszym wierszu Genesis i policzycie każdą następną 49 literę (49 jest kwadratem 7), ukazuje się wówczas słowo „Tora” poprawnie napisane.

To samo występuje w pierwszym wierszu 2 Mojżeszowej. W 3 Mojżeszowej natomiast bierze się pierwsze „J” i każda następna co siódma litera ukazuje w tekście hebrajskim imię Boga — Jehowa (Yehovah). W 4 i 5 Mojżeszowej ponownie występuje „Tora”, lecz tym razem wstecz, ale również w doskonałej kolejności.

Jeszcze bardziej zadziwiające jest to, iż rabini ci stwierdzili, że główny temat każdego ustępu nie tylko był wymieniony siedem razy w zwykłym czytaniu w języku hebrajskim, lecz był on często zakodowany w wersecie w sposób wymieniony powyżej, często więcej niż jeden raz. Na przykład w trzynastowerszowym ustępie z 3 Mojżeszowej, cały ustęp traktuje o Aaronie, rabini odkryli, że »Aron« — hebrajska pisownia ARN (język opuszcza większość samogłosek) - jest zakodowana 25 razy różnymi, lecz stałymi odstępami między literami.

Rabini zaczęli niemalże wrywkowo wprowadzać słowa do komputera polecając mu dokładniejsze sprawdzenie tekstu i dla wyszukanego słowa zaszyfrowanego w równych odstępach między literami, aż do 150 pozycji.

Odrębne doniesienie jakie dotarło przez urzędników Izraelskiego Konsulatu Generalnego w Nowym Jorku przytacza inny jeszcze przypadek: „Na przykład ... nigdy nie wspomiano w tekstach o miejscu grobów Adama i Ewy, lecz dzięki metodzie wrywkowo wybieranych słów imiona Adama i Ewy pojawiają się w tekście opisującym miejsce pogrzebienia Abrahama i jego żony Sary.

Dalej stwierdzili oni, że „sprawa ta nie jest nadzwyczajna z powodu uszeregowania liter w stałych odstępach, lecz że w każdym przypadku ujawnione rozszyfrowane słowa mają bezpośredni związek z tekstem, w którym zostały zaszyfrowane ... Statystyczne możliwości znalezienia wzorów słów powtarzanych za pośrednictwem tekstów przez litery trafiające się tylko przypadkowo było mało prawdopodobne, czasem tak znikome jak jeden do trzech milionów”.

Odkrycia te zrodziły wątpliwości wśród rabinów, którzy nie szukają wielkiego rozgłosu na tym wczesnym etapie swej pracy, lecz jeśli powyższy opis okaże się dokładny, to zapewne odkrycie to jest następnym wspaniałym dowodem Boskiego istnienia i Jego wielkiej mądrości oraz miłości do rodzaju ludzkiego. Oczekujemy dalszych dowodów od rabinackich grup w miarę jak ich badania będą prowadzone dalej. P '88, 81.

W JAKI SPOSÓB BYŁA BUDOWANA WIELKA PIRAMIDA?

Drogi br. Hcdman: do zdrowienia chrześcijańskie!
Niedawno polecałem z Tampa do Miami

na Florydzie, aby wysłuchać co dr Joseph Davidovits mówi na temat: „W JAKI SPOSÓB BYŁA ZBUDOWANA WIELKA PIRAMIDA?”

Ze wszelkich moich studiów w tym zakresie nie otrzymałem rozsądnego wyjaśnienia dotyczącego tej sprawy i tak wykładając innym o Wielkiej Piramidzie musiałem przyznać, że istotnie nie znamy odpowiedzi na to pytanie. Przedstawiano różne teorie, na przykład, iż posługiwano się mechanicznymi urządzeniami, takimi jak pochylnie na drewnianych walcach lub lewitacją, aby unosić w górę i umieszczać tam te ciężkie głązy na ich właściwym miejscu. Dr Davidovits sugeruje, że głązy te były zlepkiem skamieniałych skorup (wapiennych) i spoiwa geopolimeryzującego podobnym do betonu wlewanym na miejscu. Dr Davidovits jest chemikiem, twórcą chemii geopolimeryzującej. Następnie dowodził, że te megality nie pochodziły z kamieniołomów, ale były dziełem człowieka w rodzaju betonu zmieszanego ze spoiwem geopolimeryzującym lub cementem.

Dzisiejsze badania chemiczne prowadzą do wyprodukowania modnego plastyku, włókien syntetycznych, współczesnej biochemii i medycyny. Mamy przykłady tego w syntetycznych umywalniach przedmioty z kości słoniowej. Robi się je z naturalnych materiałów i jakiegoś spoiwa jak na przykład epoksydowego. Wyglądają one jak prawdziwe, bo są prawdziwe i zlepione odpowiednim spoiwem. Mineralne polimery lub geopolimery mogą wytwarzać syntetyczne tworzywa mające taki sam wygląd, taką samą konsystencję, i strukturę jak ich naturalne odpowiedniki. Można je wytwarzać w niskich temperaturach, pod ciśnieniem i w zwykłych warunkach klimatycznych. Sztuczny kamień wytworzony przez połączenie substancji krystalicznych z jakimś polimeryzującym spoiwem podobnym do naturalnego spoiwa trudno jest odróżnić od naturalnego kamienia.

Nie dostrzegam żadnej sprzeczności z przedstawionym wyżej sposobem wytwarzania i każdą inną z przedstawionych dotąd teorii. Nie ma sprzeczności w naszym zrozumieniu naukowych i duchowych zarysów Wielkiej Piramidy.

Twój brat w Jego służbie
ROY EKROTH [pielgrzym posiłkowy]

TERAŻNIEJSZĄ PRAWDA I ZWIASTUN CHRYSZTUSOWEJ EPIFANII

Niezależny Miesięcznik Religijny

Wydawany przez Świecki Ruch Misyjny „Epifania”

Czasopismo to wolne od wpływu jakichkolwiek wyznań, organizacji i wierzeń ludzkich broni Prawdy parazyjnej, udzielonej przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi”, jako podstawy wszelkiego dalszego rozwoju Prawdy: broni zarządzeń, statutu i testamentu, udzielonych przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi; oraz przedstawia i broni rozwijającą się Prawdę epifaniczno-bazyłęjską będącą pokarmem na czasie dla ludu Pańskiego, udzielanego według Jego woli. Zamówienia przez wpłaty prosimy kierować pod ad-

resem: Świecki Ruch Misyjny „Epifania”, Zarząd Główny, I Oddział Miejski PKO w Poznaniu., numer konta 63513-58391-136. Prenumerata roczna za numery parzyste wynosi — 150 zł i za numery nieparzyste — 150 zł, łącznie za wszystkie numery (12) — 300 zł. Cena pojedynczego numeru — 25 zł. Członkowie i sympatycy Ruchu nie będący w stanie opłacić prenumeraty mogą otrzymać niniejsze czasopismo bezpłatnie we właściwych zborach.